

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

دانشگاه پیام نور

پایان نامه

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد
در رشته ریاضی محض - گرایش آنالیز

دانشکده علوم
گروه علمی ریاضی

عنوان پایان نامه:

عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

استاد راهنما:

استاد دکتر بهمن یوسفی

استاد مشاور:

خانم دکتر فریبا ارشاد

نگارش:

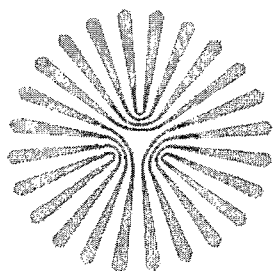
مزبان حبیبی بابادی

۱۳۸۸/۱۰/۷

مرداد ۱۳۸۸

کتابخانه دانشگاه پیام نور
تهران

۱۲۸۴۶۸



دانشگاه پیام نور

بسمه تعالی





تصویب پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان : عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

که توسط مزبان حبیبی بابادی در مرکز شیراز تهیه وبه هیأت داوران ارائه گردیده است

مورد تأیید میباشد. تاریخ دفاع: ۸۸/۵/۵ نمره: ۱۸/۵ درجه ارزشیابی: عالی

اعضای هیأت داوران:

<u>نام و نام خانوادگی</u>	<u>هیأت داوران</u>	<u>مرتبه علمی</u>	<u>امضاء</u>
1- دکتر بهمن یوسفی	استاد راهنما	استاد	
2- دکتر فریبا ارشاد	استاد مشاور	استادیار	
3- دکتر احمد خاکساری	استاد داور	استادیار	
4- دکتر حسین توللی	نماینده تحصیلات تکمیلی	دانشیار	

تقدیم به:

به آنان که دوستان داریم، اما در کنار ما نیستند

پدر و مادر عزیزمان

که در قلبمان جای دارند

و یادشان تا ابد موجب آرایش دلهایمان است

با تشکر از استاد ارجمندم:

استاد دکتر بهمن یوسفی

که به حق، فکر کردن را به ما آموخت، ز فکر ما را

و پاس فراوان از همسر گرانقدر و فرزند عزیزم:

که سختی هجران در دوران تحصیل را، با من شریک شدند

و:

قدردانی ویژه از همه کسانی که، به شکل، در تهیه، نگارش و تدوین این پایان نامه، همکاری داشته اند

چکیده

یکی از شاخه های مدرن ریاضی محض ، مطالعه ابردوری بودن عملگرهاست که توسط مطالعات جی.دی. بیرهوف ، در ارتباط با مدارهای عملگرها روی فضای توابع تام آغاز شد . این پایان نامه در چهار فصل تهیه شده است . در فصل اول به بیان پاره ای تعاریف و مقدمات خواهیم پرداخت که در فصول آتی مورد استفاده هستند . در ادامه این فصل نیز تاریخچه ای مختصر از عملگرهای ابردوری ارائه خواهیم داد . فصل دوم شامل دو بخش می باشد . در بخش اول به بررسی بردارهای ابر دوری و فرادوری پرداخته و پاره ای از ویژگی های آنها را بررسی کرده و زیر فضاهای پایا را معرفی خواهیم نمود و سپس محک ابردوری بیان می کنیم . در ادامه قضیه معیار ابردوری بودن را بیان و اثبات خواهیم کرد . در این فصل همچنین ثابت می کنیم، اگر تمام بردارهای ناصفر فضای هیلبرت برای عملگر T ابردوری باشند ، آنگاه T زیر مجموعه های پایای بسته و نا بدیهی ندارد . در بخش دوم این فصل زیر فضاهای پایای بردارهای ابردوری را برای حالت اسکالر حقیقی بررسی خواهیم نمود . در فصل سوم فضاهایی را بررسی می کنیم که یک عملگر ابردوری با دوگان ابردوری بر آن وجود دارد . در ضمن نشان می دهیم هر عملگر ابردوری روی فضای برداری موضعا محدب حقیقی ، دارای منیلفلد خطی پایای چگال از بردارهای ابردوری است . برای این کار با بیان قضیه سالاس یک چنین فضایی را معرفی می کنیم . با تعریف پایه شودر و پایه متقارن و پایه انقباضی به معرفی تعداد دیگری از فضاهایی می پردازیم که می توان عملگرهایی با الحاق های ابر دوری روی آن فضاها تعریف نمود . در فصل چهارم به بررسی عملگرهای مشتق ابردوری می پردازیم و برای این کار فضای توابع تام از یک متغیر مختلط ارائه شده با توپولوژی همگرایی یکنواخت روی زیر مجموعه های فشرده صفحه را نیز مورد بررسی قرار می دهیم .

فهرست مطالب

فصل اول:

- ۱-۱ مقدمه ۱
۲-۱ تاریخچه عملگرهای ابردوری ۱۵

فصل دوم:

- ۱-۲ زیرفضاهای پایا و عملگرهای ابردوری ۱۸
۲-۲ زیرفضاهای پایای بردارهای ابردوری برای حالت اسکالر حقیقی ۷۴

فصل سوم:

- فضاهایی که بر آنها یک عملگر و الحاق آن ابردوری است ۸۱

فصل چهارم:

- عملگرهای مشتق ابردوری ۱۱۱

ضمائم :

- فهرست منابع ۱۲۱
واژه نامه فارسی - انگلیسی ۱۲۶
واژه نامه انگلیسی - فارسی ۱۳۰

چکیده انگلیسی

عنوان به انگلیسی

فصل اول

مقدمه



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

فصل اول شامل دو بخش می باشد. در بخش اول این فصل به بیان پاره ای تعاریف و مقدمات که در فصول آتی مورد استفاده هستند، می پردازیم. در ادامه و در بخش دوم تاریخچه ای مختصر از عملگرهای ابردوری ارائه خواهیم داد. یادآوری می شود که در این فصل سعی بر آن بوده تا از ارائه ی تعاریف ساده و اثبات های اولیه که در کتب مختلف وجود دارد، صرف نظر شود.

۱-۱ بخش اول

قضایا و تعاریف مهم

۱-۱-۱ قضیه هان-باناخ^۱: فرض کنید \mathcal{X} یک فضای نرمال باشد، در اینصورت اگر M یک زیر فضا از \mathcal{X} بوده و $f \in M^*$ ، آنگاه تابع $F \in \mathcal{X}^*$ وجود دارد، بطوری که:

$$\|F\| = \|f\|, \quad F|_M = f$$

اثبات: رجوع شود به مرجع ۳۸ صفحه ۷۸ یا مرجع ۴۲ صفحه ۱۳۱. □

۱-۱-۲ نتیجه: اگر \mathcal{X} یک فضای نرمال باشد و $x \in \mathcal{X}$ آنگاه:

$$\|x\| = \text{Sup}\{|f(x)| : f \in \mathcal{X}^*, \|f\| \leq 1\}$$

و نیز

$$\exists f. \in \mathcal{X}^* \quad \text{s.t.} \quad \|f.\| \leq 1 \quad \|x\| = |f.(x)|$$

۱-۱-۳ قضیه ی نمایش ریس^۲: فرض کنید \mathcal{X} یک فضای هاوسدورف^۳ موضعا فشرده و Λ یک تابع خطی مثبت بر $C_c(\mathcal{X})$ باشد، در اینصورت σ -جبری چون m شامل همه ی مجموعه های

^۱ - Hahn - Banach Theorem

^۲ - Reisz Representation Theorem

^۳ - Hausdorff Space



فصل اول : مقدمه

بورل در \mathcal{X} و همچنین یک اندازه مثبت منحصر بفرد μ بر m وجود دارد که Λ را با مفهوم زیر نمایش می دهد :

$$\Lambda(f) = \int_X f d\mu \quad f \in C_c(\mathcal{X}) \text{ داریم} \quad (1-3-1-1)$$

$$\mu(K) < \infty \quad K \subseteq \mathcal{X} \text{ فشرده} \quad (2-3-1-1) \text{ داریم}$$

$$E \in m \text{ برای هر} \quad (3-3-1-1)$$

$$\mu(E) = \inf \{ \mu(V) : E \subseteq V, V \text{ is open} \}$$

$$\mu(E) < \infty \quad E \in m \text{ برای هر مجموعه باز} \quad (4-3-1-1) \text{ داریم}$$

$$\mu(E) = \sup \{ \mu(K) : K \subseteq E, K \text{ is compact} \}$$

$$\mu(E) = 0 \text{ اگر } E \in m \text{ و } A \subseteq E \text{ آنگاه } A \in m \quad (5-3-1-1)$$

اثبات : رجوع شود به مرجع ۴۲ صفحه ۵۶ یا مرجع ۳۸ صفحه ۱۱. □

۴-۱-۱ تعریف مجموعه نرمال : فرض کنید $C(G, \mathbb{C})$ مجموعه تمام توابع پیوسته از G به \mathbb{C} باشد ، در اینصورت گردایه $F \subseteq C(G, \mathbb{C})$ را نرمال گویند ، هرگاه هر دنباله از توابع در F دارای زیر دنباله ای همگرا به تابعی مانند g در $C(G, \mathbb{C})$ باشد .

۵-۱-۱ تعریف مجموعه موضعا کران دار : گردایه ی $F \subseteq H(G)$ را موضعا کراندار گوئیم ، هرگاه برای هر نقطه ی $a \in G$ مقدار ثابت M و گوی $B(a, r)$ در G موجود باشد ، بطوری که برای هر $g \in F$ و هر z در $B(a, r)$ داشته باشیم : $|g(z)| \leq M$.



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

۶-۱-۱-۱-۱ تعریف F -فضا: گوئیم E یک F -فضاست، هرگاه E یک فضای برداری متری تام باشد.

۷-۱-۱-۱ قضیه: هر فضای باناخ یک F -فضاست.

(با توجه به تعریف فضای باناخ این قضیه بدیهی است.)

۱-۷-۱-۱-۱ نتیجه: چون هر فضای هیلبرت^۴ یک فضای باناخ است، پس هر فضای هیلبرت نیز یک F -فضاست.

۱-۸-۱-۱-۱ تعریف فضای بئر^۵: فضای \mathcal{K} را یک فضای بئر می گویند، هرگاه برای هر گردایه $\{A_n\}_{n=1}^{\infty}$ از زیر مجموعه های بسته و شمارش پذیر \mathcal{K} که درون هر کدام در \mathcal{K} تهی باشد، $\bigcup_{n=1}^{\infty} A_n$ دارای درون تهی باشد.

۲-۸-۱-۱-۱ قضیه (کاتگوری-بئر): فضای \mathcal{K} یک فضای بئر است، اگر و تنها اگر، برای هر گردایه شمارش پذیر از زیر مجموعه های باز $\{U_n\}_{n=1}^{\infty}$ در \mathcal{K} که هر کدام در \mathcal{K} چگال باشد، $\bigcap_{n=1}^{\infty} U_n$ نیز چگال باشد.

اثبات: رجوع شود به مرجع ۴۲ صفحه ۱۲۲. □

^۴ - Hilbert space

^۵ - Baire space



فصل اول : مقدمه

۱-۱-۹ تعریف مدار پسر و منظور از یک مدار پسر x تحت دنباله $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ از عناصر $L(E)$ مجموعه $\{x, x_1, x_2, \dots\}$ در E است، بطوری که $x_n = x$ و برای هر $n \in \mathbb{N}$ داشته باشیم $T_n(x_n) = x$. بردار x تحت دنباله $\{T_n\}_{n=1}^{\infty} \subseteq L(E)$ ممکن است مدار پسر نداشته و یا بیش از یک مدار پسر داشته باشد.

۱-۱-۹-۱ مثال: دنباله عملگرهای $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ را بصورت زیر در نظر می گیریم:

$$\forall n \in \mathbb{N}, T_n(x) = x$$

در این صورت مجموعه $\{x\}$ یک مدار پسر برای $x \in \mathcal{X}$ تحت دنباله $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ می باشد، زیرا:

$$x = x_1 = \dots, x_n = T_1(x_1) = T_2(x_2) = \dots = x$$

۱-۱-۹-۲ مثال: اگر $x \in \mathcal{X}$ برداری ناصفر بوده و به ازای هر $m \in \mathbb{N}$ عملگر $T_m: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ عملگر ثابت صفر باشد، آنگاه:

$$(\forall t \in \mathcal{X}, \forall m \in \mathbb{N}, T_m(t) = 0, x \neq 0) \Rightarrow (T_m(t) = 0 \neq x)$$

یعنی x تحت این دنباله مدار پسر ندارد.

۱-۱-۱۰ تعریف بردار ویژه و مقدار ویژه: فرض کنیم $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ یک عملگر خطی باشد، در اینصورت بردار ناصفر x را یک بردار ویژه برای T می نامیم، هرگاه:

$$\exists \lambda \in \mathbb{F} \text{ st. } Tx = \lambda x$$

در این حالت λ را مقدار ویژه x متناظر با بردار x می گویند.



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

۱-۱-۱ قضیه: فرض کنیم $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ یک عملگر خطی با ماتریس A باشد، در اینصورت λ یک مقدار ویژه برای T است، اگر و تنها اگر،

$$\det(A - \lambda I) = 0$$

اثبات: رجوع شود به مرجع ۴.۴. □

۱-۱-۲ تعریف طیف نقطه ای عملگر: اگر T یک عملگر خطی کران دار بر فضای H باشد و $A \in B(H)$ ، آنگاه $\sigma_p(A)$ را برای نمایش طیف نقطه ای A بکار می بریم، و به صورت زیر تعریف می کنیم:

$$\begin{aligned} \sigma_p(A) &= \{ \lambda : \text{Ker}(A - \lambda I) \neq \emptyset \} \\ &= \{ \lambda \text{ یک مقدار ویژه برای } A \text{ است} \} \end{aligned}$$

۱-۱-۳ تعریف: فرض کنید $T \in B(\mathcal{X})$ ، در اینصورت مجموعه $\bigcup_{n \geq 1} \text{Ker}(T^n)$ را هسته تعمیم یافته T می گویند. یعنی

$$\left(\bigcup_{n \geq 1} \text{Ker}(T^n) \right) = \{ x \in \mathcal{X} : \exists n \in \mathbb{N} \text{ s.t. } T^n x = 0 \}$$

۱-۱-۴ تعریف مدار یک بردار: فرض کنیم $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ یک عملگر باشد، در این صورت $\text{Orb}(T, x)$ را جهت نمایش مدار x تحت عملگر T بکار برده و بصورت زیر تعریف می کنیم:

$$\begin{aligned} \text{Orb}(T, x) &= \{ x, Tx, T^2x, T^3x, \dots \} \\ &= \{ T^n x : n = 0, 1, 2, 3, \dots \} \end{aligned}$$



۱-۱-۱۰ تعریف عملگر ابردوری : عملگر پیوسته $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ را یک عملگر ابردوری گویند ، هرگاه $x \in \mathcal{X}$ وجود داشته باشد ، بطوری که مدار x تحت T در \mathcal{X} چگال باشد . یعنی

$$\overline{Orb(T, x)} = Cl(Orb(T, x)) = \mathcal{X}$$

در این حالت x را یک بردار ابردوری برای عملگر $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ می گویند . اگر عملگرهای $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ و $T': \mathcal{X}' \rightarrow \mathcal{X}'$ ابردوری باشند ، آنگاه عملگر T را ابردوری دوگان می گویند . در ضمن اگر عملگر T کراندار باشد ، آنگاه $T^* = T'$.

۱-۱-۱۶ تعریف عملگر دوری : فرض کنید $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ یک عملگر پیوسته باشد . در اینصورت اگر فضای خطی پدید آمده توسط $Orb(T, x)$ در \mathcal{X} چگال باشد ، آنگاه x را یک بردار دوری برای T می نامیم و عملگر T را یک عملگر دوری می گویند . توجه : با این تعریف هر بردار ابردوری یک بردار دوری است .

۱-۱-۱۷ تعریف عملگر فرادوری : اگر ضرایب اسکالر اعضای $Orb(T, x)$ در \mathcal{X} چگال باشد ، آنگاه x را یک بردار فرادوری (سوپردوری) برای T نامیده و عملگر T را یک عملگر فرادوری می گویند .

۱-۱-۱۸ تعریف زیر فضای ابردوری : اگر هر عضو غیر صفر در زیر فضای M از فضای \mathcal{X} یک بردار ابردوری باشد ، آنگاه M را یک زیر فضای ابردوری برای \mathcal{X} می نامند .



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

۱-۱-۱-۱ تعریف دنباله ابردوری: فرض می کنیم $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ دنباله ای از عملگرهای کران دار خطی بر \mathcal{X} باشد، بردار x را یک بردار ابردوری برای دنباله $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ می گوئیم، هرگاه $\{T_n x\}_{n=1}^{\infty}$ در \mathcal{X} چگال باشد. در این حالت دنباله $\{T_n\}_{n=1}^{\infty}$ را دنباله ی ابردوری می گویند.

توجه: می توان گفت عملگر $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ ابردوری است، اگر و تنها اگر، دنباله $\{T^n\}_{n=0}^{\infty}$ ابردوری باشد.

۱-۱-۲-۱ تعریف عملگر انتقال پسرو: فرض کنیم $\{e_n\}_{n=-\infty}^{\infty}$ یک پایه متعامد یکه برای $l_2(\mathbb{Z})$ و پایه ی متعامد برای $l_2(\mathbb{N})$ بطور مشابه تعریف می شود. همچنین فرض کنیم $\omega = \{\omega_n\}$ دنباله ای از اعداد صحیح مثبت باشد.
الف: عملگر

$$S: l_2(\mathbb{N}) \rightarrow l_2(\mathbb{Z})$$

با ضابطه

$$S e_1 = 0, \quad S e_n = \omega_n e_{n-1}, \quad n > 1$$

را انتقال پسرو یک جانبه وزندار می نامیم. همچنین دوگان S یعنی S^* بصورت زیر ارائه می شود

$$S^* e_n = \omega_{n+1} e_{n+1}$$

ب: عملگر

$$S: l_2(\mathbb{Z}) \rightarrow l_2(\mathbb{Z})$$

با ضابطه

$$S e_n = \omega_n e_{n-1}, \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

را انتقال پسرو دو جانبه وزندار می نامیم.

۱-۱-۲-۱-۱ تعریف عملگر انتقال پیشرو:



فصل اول : مقدمه

الف : فرض کنید $\{e_n\}_{n=-\infty}^{n=+\infty}$ پایه ی استاندارد برای فضای $\ell^2(\mathbb{Z})$ باشد . عملگر

$$S: \ell^2(\mathbb{Z}) \rightarrow \ell^2(\mathbb{Z})$$

که بصورت

$$Te_n = \omega_n e_{n+1}, \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

تعریف می شود ، یک عملگر انتقال پیشرو دوجانبه وزندار می نامند ، که دنباله کراندار $\{\omega_n\}_{n=-\infty}^{n=+\infty}$ وزن های مثبت T هستند . در ضمن الحاقی این عملگر بصورت زیر است

$$Te_n = \overline{\omega_{n-1}} e_{n-1}, \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

ب : فرض کنیم $\{e_n\}_{n=-\infty}^{n=+\infty}$ یک پایه متعامد یکه برای $\ell^2(\mathbb{Z})$ و $\{e_n\}_{n=1}^{\infty}$ یک پایه ی متعامد برای $\ell^2(\mathbb{N})$ و دنباله $\omega = \{\omega_n\}$ دنباله ای از اعداد صحیح مثبت باشد . عملگر

$$S: \ell^2(\mathbb{N}) \rightarrow \ell^2(\mathbb{Z})$$

با ضابطه

$$Se_n = \omega_n e_{n+1}$$

را عملگر انتقال پیشرو وزندار یکطرفه می نامیم . دنباله $\omega = \{\omega_n\}$ وزن های مثبت S هستند .

عملگر الحاقی این تبدیل بصورت زیر است

$$T^* e_n = \overline{\omega_n} e_n, \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

۱-۱-۲۲ تعریف پایه ی شودر^۱ : دنباله $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ را در فضای باناخ \mathcal{X} یک پایه ی شودر گوئیم ، هرگاه برای هر $x \in \mathcal{X}$ یک دنباله یکتا از اسکالرها مانند $\{\alpha_n\}_{n=1}^{\infty}$ موجود باشد ، بطوری که :

$$x = \sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n x_n$$

^۱ - Shouder Basis



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

۱-۱-۲۳ تعریف دنباله پایه ای : دنباله ی $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ در فضای باناخ \mathcal{X} یک دنباله پایه ای گوئیم ، هرگاه به ازای هر $x \in \overline{\text{span}(x_n)}$ یک دنباله یکتا از اسکالرها مانند $\{\alpha_n\}_{n=1}^{\infty}$ موجود باشد بطوری که :

$$x = \sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n x_n$$

۱-۱-۲۴ تعریف ثابت پایه ای : فرض کنید دنباله ی $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ یک دنباله پایه ای در فضای باناخ \mathcal{X} بوده و $P_n : \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ عملگرهای تصویری با ضابطه

$$P_n \left(\sum_{i=1}^{\infty} a_i x_i \right) = \sum_{i=1}^n a_i x_i$$

باشند ،

در اینصورت عدد

$$M = \sup_n \|P_n\|$$

را ثابت پایه ای دنباله $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ می گویند .

۱-۱-۲۵ تعریف تابعک دو متعامدی : فرض کنیم \mathcal{X} یک فضای باناخ با پایه شودر $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$

باشد ، در اینصورت به ازای هر n ، تابعک خطی x_n^* را با ضابطه ی

$$x_n^* \left(\sum_{i=1}^{\infty} a_i x_i \right) = a_n x_n$$

تعریف می کنیم .



۱-۱-۲۶ تعریف پایه انقباضی : پایه $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ از فضای باناخ \mathcal{X} را انقباضی گویند ، هرگاه $\{x_n^*\}_{n=1}^{\infty}$ یک پایه برای \mathcal{X}^* باشد .

۱-۱-۲۷ تعریف پایه بطور کلی کراندار : پایه $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ از فضای باناخ \mathcal{X} را بطور کلی کراندار می گوئیم ، هرگاه برای هر انتخاب از اسکالرها مانند $\{\alpha_n\}_{n=1}^{\infty}$ که در شرط

$$\sup_n \left\| \sum_{i=1}^n \alpha_i x_i \right\| < \infty$$

صدق می کند ، سری $\sum_{i=1}^{\infty} \alpha_i x_i$ همگرا باشد .

۱-۱-۲۸ تعریف پایه نامشروط : پایه $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ از فضای باناخ \mathcal{X} را نامشروط می گوئیم ، هرگاه به ازای هر $x \in \mathcal{X}$ بسط x بر حسب $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ ، یعنی $\sum_{i=1}^{\infty} \alpha_i x_i$ ، بطور نامشروط همگرا باشد .
توجه : اگر سری $\sum_{n=1}^{\infty} x_n$ در یکی از شرایط قضیه ۳-۱۰ صدق کند ، می گوئیم سری بطوری نامشروط همگراست . برای توضیحات بیشتر به مرجع ۱۸ مراجعه کنید .

۱-۱-۲۹ تعریف دو پایه معادل : دو پایه $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ از \mathcal{X} و $\{y_n\}_{n=1}^{\infty}$ از Y را معادل گوئیم ، هرگاه برای هر انتخاب از اسکالرها مانند $\{\alpha_n\}_{n=1}^{\infty}$ داشته باشیم

$$\left(\sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n x_n < \infty \right) \Leftrightarrow \left(\sum_{n=1}^{\infty} \alpha_n y_n < \infty \right)$$

۱-۱-۳۰ تعریف پایه متقارن : پایه $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ در فضای باناخ \mathcal{X} را یک پایه متقارن گوئیم ، هرگاه به ازای هر جایگشت Π از اعداد طبیعی ، دنباله های $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ و $\{x_{\Pi(n)}\}_{n=1}^{\infty}$ معادل باشند .



عملگرهای ابردوری با الحاق های ابردوری

۱-۱-۳۰) تذکر: اگر $\{x_n\}_{n=1}^{\infty}$ یک پایه متقارن در فضای باناخ \mathcal{X} باشد، انگاه به ازای هر جایگشت Π از اعداد طبیعی، عملگر $V_{\Pi}: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ با ضابطه

$$V_{\Pi} \left(\sum_{n=1}^{\infty} a_n x_n \right) = \sum_{n=1}^{\infty} a_n x_{\Pi(n)}$$

یک عملگر کراندار است. به عنوان مثال فضای ℓ_p دارای یک پایه متقارن و انقباضی است.

۱-۱-۳۱) تعریف مجموعه متعادل: مجموعه $A \subseteq \mathcal{X}$ را متعادل گوئیم، هرگاه به ازای هر $x \in \mathcal{X}$ و هر a که $|a| \leq 1$ داشته باشیم $ax \in A$.

۱-۱-۳۲) تعریف فضای شبه فشرده: زیر مجموعه A از فضای توپولوژیکی V را شبه فشرده می گوئیم، هرگاه \bar{A} فشرده باشد.

۱-۱-۳۳) تعریف بردار متناوب: بردار x را برای عملگر خطی و کراندار T متناوب می گوئیم، هرگاه عدد طبیعی n وجود داشته باشد، بطوری که $T^n x = x$ و x را برای عملگر T یک بردار شبه متناوب نامیم، هرگاه مدار $\{T^n x\}$ شبه فشرده باشد. در حالت اول T را یک عملگر متناوب و در حالت دوم آنرا شبه متناوب می گویند.

۱-۱-۳۴) تعریف عملگر آشوبناک: عملگر خطی و کراندار $T: \mathcal{X} \rightarrow \mathcal{X}$ را آشوبناک گویند، هرگاه T عملگری ابردوری باشد و \mathcal{X} تحت T زیر مجموعه ای چگال از بردارهای متناوب داشته باشد.



فصل اول : مقدمه

۱-۱-۳۵ تعریف فضای $H(\mathbb{C})$: فضای توابع نام یک متغیره ی مختلط به همراه توپولوژی همگرایی یکنواخت روی زیر مجموعه های فشرده صفحه را با $H(\mathbb{C})$ نمایش می دهیم .

۱-۱-۳۶ تعریف فضای $H_{bc}(E)$: فضای باناخ E را در نظر بگیرید ، جبر فرجه بوسیله عنصرهایی از فضای دوگان E^* با توپولوژی همگرایی یکنواخت روی گوی های E تولید می شود . فضای $H_{bc}(E)$ را شامل تمام توابع فشرده

$$f : E \longrightarrow \mathbb{C}$$

روی زیر مجموعه های کران دار E در نظر می گیریم و $H_{bc}(E)$ شامل همه توابع از نوع زیر است :

$$f = \sum_{n=0}^{\infty} P_n$$

که در آن

$$P_n \in \overline{\text{Span}\{\varphi^n : \varphi \in E^*\}} \quad n=0,1,2,3,\dots$$

$$\|P_n\|_n^{\frac{1}{n}} = \left(\sup_{\|x\|<1} |P_n(x)| \right)^{\frac{1}{n}} \rightarrow 0$$

وقتی که $n \rightarrow \infty$.

۱-۱-۳۷ تعریف عملگر مشتق : عملگر

$$\Phi : H(\mathbb{C}) \rightarrow H(\mathbb{C})$$

با ضابطه

$$\phi(f) = Df$$

را عملگر مشتق می نامیم .